

[Handelsministeren.]

løbet nu foreslaas udvidet med 10 Mill. Kr., fra 50 til 60 Mill. Kr., skyldes det den Omstændighed, at man ellers ikke vil kunne yde den fornødne Garanti til den industrielle Eksport, som der vil blive Tale om i den allernærmeste Fremtid.

Jeg tør vel formode, at Landstinget vil have Forslaget henvist til et Udvalg, og jeg vil der være villig til at give alle de Oplysninger, som Udvalget maatte ønske, ikke blot Eksportkreditten vedrørende, men overhovedet hele Lovforslaget vedrørende, og jeg skal derfor indskrænke mine Bemærkninger her til det mindst mulige, idet jeg skønner, at det vil være rigtigst at forhandle om Enkelthederne i mange af Lovforslagets Paragraffer i Udvalget.

Eksportkreditforholdet administreres nu og er hele Tiden blevet administreret paa den Maade, at et nedsat Udvalg, Eksportkreditudvalget, gør Indstilling om Eksportkreditens Ydelse til Ministeren. Det foreslaas her, at Udvalgets Formand udnævnes af Ministeren. Formelt har dette ikke været Tilfældet hidtil, men det er jo ganske naturligt, naar man nu indfører Bestemmelserne om denne Eksportkreditgivning i et Lovforslag, at man saa ogsaa faar en fast Form for Udvalgets Sammensætning og Valg af Formand, idet der her er Tale om en meget vigtig Funktion.

Det kan siges om dette Forslag, at det indeholder Bestemmelser om mange Udvalg, men jeg maa dog bemærke, at det indeholder Bestemmelse om to Udvalg mere, end jeg har foreslaaet. Men lad mig samtidig sige, at det er ganske med Urette, at der baade her og der øves Kritik overfor Udvalgsnedsættelse. Det er min absolutte Opfattelse — og jeg tror, den er fuldkommen rigtig — at dersom man ikke havde saadanne Udvalg, som her er Tale om, til at arbejde for Statens og det offentlige Interesser, vilde man have nødig at have flere Embedsmænd til sin Raadighed, og Staten vilde da komme af med mange flere Penge, end Tilfældet er nu. Jeg kan her tilføje, at Eksportkreditudvalget overhovedet ikke har faaet og ikke faar Betaling af nogen Art for det Arbejde, det udfører.

I Lovforslagets § 19 er der en Bestemmelse om, at der til det Formaal at fremme Eksportmulighederne for danske Produkter og til Støtte for Eksporten af disse Produkter under de forskellige Former, hvorunder det kan ske, kan anvendes et samlet Beløb af 400 000 Kr. i Løbet af de kommende 3 Aar. Jeg skal ikke tilføje meget udover

det, jeg allerede har sagt, heller ikke angaaende Bestemmelsen i § 19, men jeg vil dog nævne, at det Beløb, der hidtil har været anvendt i Overensstemmelse med det, der her foreslaas, er 100 000 Kr. om Aaret, givet paa de aarlige Finanslove. Naar Beløbet nu for de kommende 3 Aar er foreslaaet forhøjet til 400 000 Kr., saa det bliver noget over 100 000 Kr. om Aaret, skyldes det den Omstændighed, at det er Hensigten, at Handelsministeriet skal paa tage sig nye Opgavers Løsning. Fra Industriens Side er der sket Henvendelse til Handelsministeriet om at faa Midler stillet til Raadighed til Udsendelse af unge Mænd til Udlandet for at faa de unge Mænd uddannet paa en saadan Maade, at de kan virke i Industriens Tjeneste, naar de kommer tilbage, eller ved fortsat at blive i Udlandet, maaske efter at have været hjemme igen en kortere Periode. Forholdet er jo det, at det er overordentlig vanskeligt for unge, navnlig for Handelsmænd og Industrifolk, naar de ikke er Ingeniører, at faa lønnet Plads i Udlandet, og Industriraadet har derfor henvendt sig til Handelsministeriet med Anmodning om at tage op til en velvillig Prøvelse Tanken om at faa Midler tilvejebragt til Stipendiater, og jeg skønner, at det vil være rigtigst at stille det fornødne Beløb til Raadighed; saa maa vi jo haabe, at Beløbet kan finde en saadan Anvendelse, at Industrien ved Udsendelse af disse unge Mænd til Uddannelse i Udlandet kan faa en Støtte, som den nu maa savne.

Men desuden er det min Hensigt ved Lejlighed at yde min Medvirken til i Forbindelse med Industriens ledende Mænd, f. Eks. i Forbindelse med Industriraadet, og naturligvis i nøje Samarbejde med Udenrigsministeriet, at give Mulighed for Udsendelse af Mænd, som kan virke i Udlandet til Fremme af dansk Eksport. Det er utvivlsomt saaledes nu, at Danmark i visse Lande, hvor der er betydelige Muligheder, og hvortil der for Resten allerede er en betydelig Industrieksport, savner den fornødne Repræsentation af faglig Art. Der er ikke Tale om Udsendelse af diplomatiske Agenter, der er Tale om, at man i givet Tilfælde til Pladser, hvor man skønner, det kan være nyttigt, kan udsende saadanne praktiske Handels- og Industrimænd til Støtte for vor Industrieksport, saadanne praktiske Mænd, som maatte være for Haanden. Det er min Hensigt, hvis jeg faar med denne Sags Administration at gøre, at gaa meget forsigtigt til Værks og i intet Tilfælde at handle uden at være i den nøjeste Forbindelse baade med Industrien og Er-